המקדיש שדהו פרק שמיני ערכין כט.

מסורת הש"ס

א) [כתובות נב.], ב) [נקמן לח מתיתין], ג) [נקמן לד.], ד) [מפחים כה: וש"נ], ה) [כתובות כה. נ: ב"מ מ. קידושין יא: מעילה יד: תמורה כז. ו) [כתובות כה. מעילה יד:], ז) [קדושין סט. ניטין סב.], ח) [ל"ל מחוסר כ"ר] ביקוטין רמז תרס"ח], ט) [נדרים יג. ע"ב], י) [ירקמל מ.], כ) [דף סה.], ל) גירסת ל"ק מתקדים וחל יקדיש, מ) [נקמן לב.], נ) [נדרים כנ.], ס) [ל"ק מ"ר].

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מה למדנו וכו' אחוזתו אחוזתו שט': (ב) ר"ה סבר וכו' נמנאי בסמוך מתקדיש ולא מקדיש:

גליון הש"ס

גמ' שקול ארבעה זוזי. עי' יומא דף נה ע"ב תוס' ד"ה ינכרוך:

מוסף רש"י

לך יהיה. נכשות כהן כן כשאר מנינו (בכורות לב.). מה תלמוד לומר. כשדה החרם, מה כל שדה החרם ללמד על שדה היאחת לכהנים ביובל (לקמן לד.). שדה חרמו. שדה שהחרים ישראל והגיע לחלקי (שם). הואיל ויוצאה לכהנים. שם נא יתלנה, שהרי היא שלו כשדה אחוזה ועכשיו הרי היא תחת ידי כו' (שם). בשל אחרים אני זוכה. שם היה שדה אחוזת ישראל ויצאה לכהנים ביובל היה לי חלק בה (שם). מה שדה אחוזה של ישראל. שם נתלה כאן מיד הקדש ויצאה מידו ביובל ומתחלקת לכל אחיי הכהנים. כשאמר כאילו נפקדה לגבי מקדשין ולא מקדיש לגבי הכהנים אלא אם כן יתלנה (לעיל כה.) אף זו כי (לקמן לד.). שהיילל על שדה פרוטה מחוללת. לאין אוצה להקדש, דכתיב אים את אחיו, ואמרינן שמואל דמי היכי דאיתעביד מאיתלה לאיתעבוי נמי מבינתא מקמ (קידושין יא.) כלאמרן דאיתעביד מאיתלה, ועשות נמי ליכא למימר דמתן טעם (בייס מ.). אלא בזמן שהיובל נוהג. דכמינן אאים אל משפחתו תשובו (ויקרא כה.) דאלי לאקרי בית עד שנת היובל ובית עד שנת הקדש (קדושין סט.). הקדש עלוי. ונתן לאקדש כפי טיבת הנאה שבו (דברים טו ה). שמצוה להקדישו. שמלוה לומר הרי אתה קדוש לכהנים (שם). תורן עלך המקדיש שדהו

רבינו גרשום

כהן אר לבן אחותו כהן כך יתן זה שהחרימו לכהנים: הרי הן בהקדש לכל דבריהן. שאסורין בהנאה ומועלין בהן: לך יהיה אפי' לקדש בהן את האשה ואין בהן מעילה: [בשלמא רבנן] דאמרי לבהן בדקא מפרשי טעמא דדידהו קרא דידהו וקרא דר' יהודה בן בתירא לדרשא]: אלא לרבי יהודה כשדה החרם למאי אתא. ולחרמי כהנים בהספרש ליכא לאוקמי דמכל חרם לך יהיה נפקא: כשדה החרם לכהן תהיה אחוזתו כה ה"ל ליתא קדש לה: ולכהן תהיה כה ה"ל שדה חרם (ואחוזתו): שדה חרמו. שדה שהחרים ישראל ויצא לכהן והקדישו כהן שלא אמר הואיל ויצא לכהנים ביובל דהאי כהן מקדיש שדה חרמו הרי פאילו הקדיש שדה אחוזה דהין הוא מה שדה אחוזה של ישראל שיצאה ביובל ונאלה מדן בן הכהנים יוצאה מתחת ידו ומתחלקת לכל

עין משפט נר מצוה

כב א מיי' פ"ו מהלכות ערכין הלכה ד:
בג ב מיי' (פ"ד שם הלכה כג) [פ"ט שם הלכה ז]:
ג [מיי' פ"ח שם הל"ט ונתחל"ד ולהח"מ]:
כד ד מיי' שם פ"ו הלכה ח [והרב אלפס מ"ז פרק ג דף שלג]:
כה ה ו מיי' שם פ"ח הלכה י [כ"מ ר"ל מימן לפ שכיף ון]:
כו ז מיי' שם פ"ו הלכה ט ופי' כ"מ ונתבאר שם:
כז ח מיי' פ"י מהלכות שמטה הלכה טו [וס"ל מהלי עבדים הל"י טעם"ל ר"ל מי רמ"ן מעני יד]:
ט י מיי' הל' שמיטה שם:
כ מיי' שם [וס"י מהל' מ"ז הל"ו ופ"ל מהל' מעילה הל"ח]:
כח ל מיי' פ"ל מהלכות תמורה הלכה יא:
כט מ מיי' פ"ח מהלכות נחלות הלכה ד:

תורה אור השלם

1. אֹרֶךְ כָּל יְמֵי אֲשֶׁר יִטַּמֵּא אִישׁ לֹא יָבוֹא מִכֹּל אֲשֶׁר לוֹ מְאֻמָּדִים וּבְהִכָּנְסָה וּמִשְׁרָתוֹ אֲחֻזָּתוֹ לֹא יִטְמָא רֹלא יְגַאֵל כָּל יְמֵי הַיּוֹבֵל קָדֹשׁים הוּא לַיי: וְיקרא כז כג
2. כָּל חֵרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לְךָ יִהְיֶה: במדבר יח יד
3. וְהָיָה הַשָּׂדֶה בְּצֵאתוֹ בַּיּוֹבֵל קֹדֶשׁ לַיי כְּשְׂדֵה הַחֵרֶם לְכֹהֵן תִּהְיֶה אֲחֻזָּתוֹ: ויקרא כז כא
4. כְּשִׁכְבֹר כְּתֹשֶׁב יִהְיֶה עִמָּךְ עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל יַעֲבֹד עִמָּךְ: ויקרא כה מ
5. וְאִם לֹא מָצְאָה יָדוֹ דֵּי הַשִּׁיב לוֹ וְהָיָה מֻטְּרָן בְּיַד הַקֹּנֶה אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל וְיָצָא בַּיּוֹבֵל וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ: ויקרא כה כח
6. וְאִם לֹא יִגָּאֵל עַד מְלֹאת לוֹ שְׁנָה תְּמִימָה וְקָם הַבַּיִת אֲשֶׁר בָּעִיר אֲשֶׁר לוֹ חֹמָה לְצִמִּיתֻת לְלַקֵּחוֹ אֹתוֹ לְדֹרֹתָיו לֹא יֵצֵא בַּיּוֹבֵל: ויקרא כה ל
7. וְהָיָה כִּי יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֶצֵּא מֵעִמָּךְ כִּי אֹהַבְךָ וְאֶת בֵּיתֶךָ כִּי טוֹב לוֹ עִמָּךְ: דברים טו טז
8. עָמָךְ יֵשֶׁב בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּטוּב לוֹ לֹא תּוֹנֶנּוּ: דברים כג יז
9. אַךְ בְּכוֹר אֲשֶׁר יִבָּכֵר לַיי בִּבְהֵמָה לֹא יַקְדִּישׁ אִישׁ אֹתוֹ אִם שׁוֹר אִם שֶׂה לַיי הוּא: ויקרא כז כו
10. כָּל הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יִוָּלֵד בְּבְקָרְךָ וּבְצֹאנְךָ הַזָּכָר תַּקְדִּישׁ לַיי אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בִּבְכֹר שׁוֹרֶךָ וְלֹא תָגֵז בְּכוֹר צֹאנֶךָ: דברים טו יט

שיטה מקובצת

א) ותניתו ר' יהודה בן בתירא הלכה ברייר: ב) שקול. עי' תוספות מנחות קיג ע"ב: ג) ושדינהו. עי' תוס' בכורות נ"ג ע"ב: ד) פרוטה. מנחות דף ע"א: ה) אימר. עי' תוס' ב"מ נז: ו) קיים משום ספיחא דרקדש אבל בזמן הזה. עי' תוס' מנחות דף ע"ט בכורות דף ל: ז) לפרסומי מילתא דפריון כרם רבני אין צריך שיהא אובע זרוי לפרסומי מילתא דדוקא הקדש יתרם ראית לה. קלא צריך לפרסם גם הפדיון שידעו שאין נהנין מן ההקדש אבל כרם רבני אין לו קול. הראיש ז"ל: ח) הוה יהיבנא כולהו לכהנים. קשה היכי יתנם לכהנים והלא מקרקע הוו והם לכהנים שבאותו משמר כראמר לעיל ואיזן ידועים וא"כ למי יתנם ריש"ל והי"ק הי"א שכך הורין שהן לכהנים דסתם תרומים

הדרן עלך המקדיש שדהו

גמ' תנו רבנן [א]חרמי כהנים אין להן פדיון ונותנין לכהן [ב]חרמים כל זמן שהן בבית בעלים הרי הן כהקדש לכל דבריהן שנאמר [ג]כל חרם [ד]בישראל קדש קדשים הוא לה' נתנן לכהן הרי הן לכל דבריהן כחולין שנאמר [ה]כל חרם בישראל לך יהיה: ר' יהודה בן בתירא אומר סתם חרמים לבדק הבית כו': בשלמא רבנן כדקא מפרשי טעמייהו וטעמא דרבי יהודה בן בתירא אלא רבי יהודה בן בתירא האי כשדה החרם מאי עביד ליה מיבעיא ליה לכדתניא [ו]כשדה החרם לכהן תהיה אחוזתו [ז]מה תלמוד לומר מנין [ח]לכהן שהקדיש שדה חרמו שלא יאמר הואיל ויוצאה לכהנים והרי היא תחת ידי תהא שלי ודין הוא בשל אחרים אני זוכה בשל עצמי לא כל שכן ת"ל כשדה החרם לכהן תהיה אחוזתו וכי מה למדנו משדה חרם מעתה [ט]הרי זה בא ללמד ונמצא למד מקיש שדה חרמו לשדה אחוזה של ישראל מה שדה אחוזה של ישראל יוצאה מתחת ידו ומתחלקת לכהנים אף שדה חרמו יוצאה מתחת ידו ומתחלקת לאחיו הכהנים ואידך מחרם החרם ואידך חרם החרם לא משמע ליה ורבי יהודה בן בתירא דחל על קדשי קדשים ועל קדשים קלים מנא ליה סבר ליה כרבי ישמעאל: אמר רב הלכה כרבי יהודה בן בתירא ורב שביק רבנן ועביד כרבי יהודה בן בתירא ברייתא איפכא תניא שביק מתני' ועביד כברייתא רב מתני' נמי איפכא תני מאי חזית דאפכת מתניתין מקמי ברייתא נפיך ברייתא מקמי מתני' רב גמריה גמיר אי הכי כרבי יהודה בן בתירא כרבנן מיבעי ליה הכי קאמר למאי דאפכיתו ותניתו [ט]הלכה כרבי יהודה בן בתירא ההוא גברא דאחרמינהו לנכסיה בפומבדיתא אתא לקמיה דרב יהודה אמר ליה [י]: [כ]שקול ארבעה זוזי ואחיל עלייהו [ג] ושדינהו בנהרא ולישתרו לך אלמא קסבר סתם חרמים לבדק בית כמאן כשמואל [ל]דאמר [מ]הקדש שוה מגה שחיללו על שוה פרוטה [נ] מחולל [ס]אימר [ע] דאמר שמואל שחיללו לכתחלה מי אמר הני מילי בזמן שבית המקדש קיים [פ] דאיבא [צ]פסידא [ק]אבל בזמן הזה אפי' לכתחלה אי הכי [ר]אפי' פרוטה נמי [ש] פרסומי מלתא אמר עולא אי הואי התם [ת] הוה יהיבנא כולהו לכהנים אלמא קסבר עולא [א'] סתם חרמים לכהנים מיתיבי [ב']: אין עבד עברי נוהג אלא בזמן שהיובל נוהג [ג] שנאמר [ד]עד שנת היובל יעבוד עמך ואין [ה]שדה [ו] החרם נוהג אלא בזמן שהיובל נוהג שנאמר [ז]ויצא ביובל ושב לאחוזתו [ח]אין בתי ערי חומה נוהגין אלא בזמן שהיובל נוהג שנאמר [ט]לא יצא ביובל ר"ש בן יוחי אומר אין שדה חרמין נוהגין אלא בזמן שהיובל נוהג שנאמר והיה השדה בצאתו ביובל קודש לה' כשדה החרם ר"ש בן אלעזר אומר [י]אין גר תושב נוהג אלא בזמן שהיובל נוהג אמר רב ביבי מ"ט אתיא טוב טוב כתיב הכא [כ]כי טוב לו עמך וכתיב התם [ל]בטוב לו לא תוננו לא קשיא הא במקרקעי הא במטלטלי והא מעשה דפ'מבדיתא במקרקעי נמי הוה מקרקעי דחוצה לארץ במטלטלי דארץ ישראל דמי: **מתני'** רבי ישמעאל אומר כתוב אחד אומר תקדיש וכתוב אחד אומר [מ]לא יקדיש א"א לומר תקדיש שהרי כבר נאמר לא יקדיש א"א לומר לא יקדיש שהרי כבר נאמר תקדיש הא כיצד מקדישו אתה הקדש עלוי ואי אתה [נ]מקדישו הקדש מזבח: **גמ'** ורבנן [ס]אל תקדיש מיבעי ליה ללאו תקדיש מיבעי ליה לכדתניא [ע]מנין [פ]לנולד בכור בעדרו שמצוה להקדישו שנאמר [צ]הזכר תקדיש ורבי ישמעאל אי לא מקדיש ליה לא קדוש קדושתו מרחם הוה וכיון דכי לא מקדיש ליה קדוש לא צריך [ק] לאקדושה:

הדרן עלך המקדיש שדהו

שקול ד' זוזי ואחיל עלייהו ושדינהו בנהרא ולישתרי לך. ומאי תמהת והא אמר [ר] בפרק קמא דע"ז (דף יג. ושם) מין מקדישין ומין ממרמין ומין מעריכין בזמן הזה ומאי הקדים והמרים והעריך בהמה מעקר פירות וכלים ירקבו והכא בזמן הזה איירי כדמסיק הכא ואמאי לא אמרי' ירקבו ול"ל דדוקא כמעלטלין קאמר דירקבו דלא אמי בהו לידי תקלה אם מממיעים עד שירקבו והכא במקרקעי איירי דאם יתמן [ש](לאו) אתי לידי תקלה והכי נמי מיתא בסמוך דאמר [ת] והא מעשה דפומבדיתא מקרקעי היה: **הקדיש** עלוי. פי' להעלותו כדמיס ליתן טובת הנאה לכהן:

הדרן עלך המקדיש שדהו

הכהנים ואין להם פדיון א"כ כדקאמרי' בשמעתין מקרקעי דחו"ל במטלטלין דא"י דמי ויבול ליתנם לכל כהן שירצה. הראיש ז"ל: [ס] שנאמר עיין בהריטב"א קדושין דף פ"ג: [ע] שדה אחוזה אלא: [פ] אומר אל יקדיש כו' שהרי כבר נאמר אל יקדיש שהרי: [צ] לאקדושיה ורבי ישמעאל האי כל חרם קדש קדשים מאי עביד ליה סבר ליה כרבי בן בתירא: [ק] שמעייהו וקרא אתו א' נמחק: [ר] כהן זה שלא תיבת שדה נמחק: [ש] שלי נלינן לאו דוקא נקט שהרי הקדישה אלא ה"ס הרי הוא תחת ידי דשייך אני כה מכל אינשי דישנה תחת ידי שהרי לא הזתיק בה בזבר. הריש ז"ל: [ת] כו' והאי קרא אות ד' נמחק: [א'] במתניתין כתקדיש ואל: [ב'] אמר. עי' תוס' בכורות דף נ"ג: [ג] הוא נלינן והא דאמרי' לקמן והא מעשה דפומבדיתא מקרקע נמי אגב מטלטלים ר"ל דאע"פ שהיו גם מטלטלים מיהו הוא לא צוה לפרוח כי אם הקרקעות א"נ הא דקאמר נמי קאי אהא דקאמר הא במקרקע הוא במטלטלי ומיהו הא מעשה דפומבדיתא הוה נמי במקרקע דאילו הוי מטלטלי לא היה אומר לו לפרוחם אלא יקבו או יגלידם לים המלח. הראיש ז"ל:

הכהנים כדאמר לעיל במקרקעי אחוזתו שלו ואין זה שלו אף מקדיש שדה חרמו נמי מתחלקת לאחיו הכהנים: ואידך. רבנן נפקא להו הא מה"א דהתרם): סבר לה כר' ישמעאל. כלומר נפקא ליה דחל על קדשי קדשים ועל קדשים קלים כהיבא דנפקא ליה לר' ישמעאל כדתנן ר' ישמעאל אומר כתוב אחד אומר תקדיש וכתוב אחר אומר אל תקדיש ובכתוב אחד אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שני כתובים הרי הן שלשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שלשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ארבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן חמשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ששה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שמונה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן תשעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן עשרה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן אחד עשר אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שנים עשר אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שלשה עשר אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ארבעה עשר אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן חמשה עשר אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ששה עשר אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שבעה עשר אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שמונה עשר אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן תשעה עשר אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן עשרים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן עשרים ואחד אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן עשרים ושנים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן עשרים ושלשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן עשרים וארבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן עשרים וחמשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן עשרים וששה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן עשרים ושבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן עשרים ושמונה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן עשרים ותשעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שלשים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שלשים ואחד אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שלשים ושנים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שלשים ושלשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ארבעים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ארבעים ואחד אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ארבעים ושנים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ארבעים ושלשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ארבעים וארבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ארבעים וחמשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ארבעים וששה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ארבעים ושבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ארבעים ושמונה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ארבעים ותשעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן חמשים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן חמשים ואחד אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן חמשים ושנים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן חמשים ושלשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן חמשים וארבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן חמשים וחמשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן חמשים וששה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן חמשים ושבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן חמשים ושמונה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן חמשים ותשעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ששים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ששים ואחד אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ששים ושנים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ששים ושלשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ששים וארבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ששים וחמשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ששים וששה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ששים ושבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ששים ושמונה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ששים ותשעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שבעים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שבעים ואחד אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שבעים ושנים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שבעים ושלשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שבעים וארבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שבעים וחמשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שבעים וששה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שבעים ושבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שבעים ושמונה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שבעים ותשעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שמונים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שמונים ואחד אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שמונים ושנים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שמונים ושלשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שמונים וארבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שמונים וחמשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שמונים וששה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שמונים ושבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שמונים ושמונה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שמונים ותשעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן תשעים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן תשעים ואחד אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן תשעים ושנים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן תשעים ושלשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן תשעים וארבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן תשעים וחמשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן תשעים וששה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן תשעים ושבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן תשעים ושמונה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן תשעים ותשעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן מאה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן מאה ואחד אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן מאה ושנים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן מאה ושלשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן מאה וארבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן מאה וחמשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן מאה וששה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן מאה ושבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן מאה ושמונה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן מאה ותשעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן מאתים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן מאתים ואחד אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן מאתים ושנים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן מאתים ושלשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן מאתים וארבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן מאתים וחמשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן מאתים וששה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן מאתים ושבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן מאתים ושמונה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן מאתים ותשעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שלשים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שלשים ואחד אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שלשים ושנים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שלשים ושלשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שלשים וארבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שלשים וחמשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שלשים וששה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שלשים ושבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שלשים ושמונה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן שלשים ותשעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ארבעים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ארבעים ואחד אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ארבעים ושנים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ארבעים ושלשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ארבעים וארבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ארבעים וחמשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ארבעים וששה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ארבעים ושבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ארבעים ושמונה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ארבעים ותשעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן חמשים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן חמשים ואחד אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן חמשים ושנים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן חמשים ושלשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן חמשים וארבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן חמשים וחמשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן חמשים וששה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן חמשים ושבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן חמשים ושמונה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן חמשים ותשעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ששים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ששים ואחד אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ששים ושנים אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ששים ושלשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ששים וארבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ששים וחמשה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ששים וששה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ששים ושבעה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר אמר תקדיש הרי הן ששים ושמונה אי אתה מקדיש אלא אם כן אמר אל תקדיש ובכתוב אחר